

la noi. Daŭ aci diferitele'ı variante în chipulŭ cumŭ le reproduce Reinsberg-Düringsfeld : (1)

. *Il lupo cangia il pelo, ma non il vizio.*

În Lombardia, ș'anume 'n Brescia, se ȃice :

. *La ulp la lassa 'l pel, ma niga 'l vesse.*

La Milano :

. *Il lupo perde il pel, ma il vizio mai.*

În Sicilia :

. *Lu lupo si muta lu pilu, nun muta lu viziū.*

Ast-felŭ mai nimĕnuı n'a scăpatŭ din vedere lacoma lupului feroșıă și mai-cu-sĕmă a ieı statornică neschimbare. Șı cum putea fi alt-felŭ, cāndŭ ea e 'n chiarŭ natura hıidui-teı fiere? Aplicările sădite 'n ființa viețuito-re se potŭ spori, dĕrŭ nicı-uă-dată șterge, căci suntŭ năravurı din fire,  rŭ

. Năravulŭ din fire
N'are lecuire, (2)

ceia-ce vechıı Romani sciaŭ p te mai bine de c tŭ noi, cāndŭ spuneaŭ urm toru-le proverbŭ, pe care ni l'a p stratŭ Orațiu :

. *Naturam expellas furca, tamen usque recurret!* (3)

«BATE FIERULŬ PĒNĒ E CALDŬ». (4) — Alŭ France-silorŭ «*Il faut battre le fer tandis qu'il est chaud*» ilŭ int lnimŭ chiarŭ în manuscrisele

(1) Scrierea citat , pag. 183.

(2) Vedı în Anton Paun, loc. cit.

(3) «Firea, chiarŭ d' ı goni-o cu furca (cu parulŭ), ea totŭ d  n glabi ».

(4) Hintescu, ibid., pag. 59.